Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

8. října 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Celní kodex Unie – Článek 124 odst. 1 písm. k) – Zánik celního dluhu v případě nepoužití zboží – Pojem ‚použité zboží‘ – Režim aktivního zušlechťovacího styku – Celní dluh vzniklý z důvodu nedodržení pravidel stanovených v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku – Nepředložení vyúčtování režimu ve stanovené lhůtě“

Ve věci C-476/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Kammarrätten i Göteborg (Správní odvolací soud v Göteborgu, Švédsko) ze dne 19. června 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 19. června 2019, v řízení

Allmänna ombudet hos Tullverket

proti

Combinova AB

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan a N. Jääskinen (zpravodaj), soudci,

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Allmänna ombudet hos Tullverket M. Jeppssonem, jako zmocněncem,

– za českou vládu M. Smolkem, O. Serdulou a J. Vláčilem, jako zmocněnci,

– za estonskou vládu N. Grünberg, jako zmocněnkyní,

– za Evropskou komisi K. Simonssonem a F. Clotuche-Duvieusart, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: švédština.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 124 odst. 1 písm. k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1, oprava Úř. věst. 2016, L 267, s. 2, dále jen „celní kodex“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Allmänna ombudet hos Tullverket (zástupce veřejného zájmu u celní správy, Švédsko) (dále jen „zástupce veřejného zájmu“) a Combinova AB ve věci celního dluhu vzniklého při dovozu zboží v režimu aktivního zušlechťovacího styku.

Právní rámec

3 Bod 38 odůvodnění celního kodexu uvádí:

„V případech, kdy celní dluh vznikne nedodržením celních předpisů, je vhodné vzít v úvahu dobrou víru dotyčné osoby a co nejvíce snížit dopad nedbalosti ze strany dlužníka.“

4 Článek 5 tohoto kodexu stanoví:

„Pro účely kodexu se rozumí:

[…]

16) ‚celním režimem‘ některý z následujících režimů, do něhož může být zboží v souladu s kodexem propuštěno:

[…]
b) zvláštní režimy;

[…]

37) ‚zušlechťovacími operacemi‘:
a) opracování zboží, včetně jeho montáže, sestavení nebo přizpůsobení jinému zboží;
b) zpracování zboží;

[…]
d) oprava zboží, včetně jeho obnovy a seřízení;

[…]“

5 Článek 79 odst. 1 a 2 uvedeného kodexu stanoví:

„1. U zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká celní dluh při dovozu nesplněním:

a) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro vstup zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie, pro jeho odnětí celnímu dohledu nebo pro pohyb, zušlechtění, uskladnění, dočasné uskladnění, dočasné použití zboží nebo nakládání s tímto zbožím na tomto území;

b) některé z povinností stanovených v celních předpisech upravujících konečné užití zboží na celním území Unie;

c) podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Unie, propuštěno do celního režimu nebo mu může být přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla podle jeho konečného užití.

2. Celní dluh vzniká:

a) okamžikem, kdy povinnost, jejímž nesplněním vzniká celní dluh, není plněna nebo přestala být plněna nebo

b) okamžikem, kdy je přijato celní prohlášení za účelem propuštění zboží do celního režimu, zjistí-li se následně, že podmínka, na základě které může být zboží propuštěno do daného celního režimu nebo mu může být přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla podle jeho konečného užití, nebyla ve skutečnosti splněna.“

6 Článek 124 celního kodexu stanoví:

„1. Aniž jsou dotčeny platné právní předpisy týkající se nevybrání částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu v případě soudně prohlášené nesolventnosti dlužníka, povinnost zaplatit celní dluh při dovozu nebo vývozu zaniká:

[…]

k) vznikl-li celní dluh s výhradou odstavce 6 podle článku 79 a celním orgánům je náležitě prokázáno, že zboží nebylo použito nebo spotřebováno a opustilo celní území Unie.

[…]

6. V případě uvedeném v odst. 1 písm. k) povinnost zaplatit celní dluh nezaniká u osoby nebo osob, které se pokusily o klamavé jednání.

[…]“

7 Článek 211 odst. 1 tohoto kodexu zní takto:

„Povolení vydané celními orgány se vyžaduje pro:

a) použití režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku, režimu dočasného použití nebo režimu konečného užití;

[…]

Podmínky, za kterých je povoleno použití jednoho nebo více režimů uvedených v prvním pododstavci nebo provozování skladovacích zařízení, se uvedou v povolení.“

8 Článek 256 uvedeného kodexu týkající se rozsahu působnosti režimu aktivního zušlechťovacího styku v odstavci 1 stanoví:

„Aniž je dotčen článek 223, umožňuje režim aktivního zušlechťovacího styku, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovacích operací na celním území Unie bylo použito zboží, které není zbožím Unie, aniž by toto zboží podléhalo:

a) dovoznímu clu;

b) jiným poplatkům stanoveným dalšími příslušnými platnými předpisy;

c) obchodně-politickým opatřením, pokud tato opatření nezakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.“

9 Článek 257 odst. 1 téhož kodexu stanoví:

„1. Celní orgány stanoví lhůtu, v níž má být režim aktivního zušlechťovacího styku v souladu s článkem 215 vyřízen.

Tato lhůta začíná dnem, kdy bylo zboží, které není zbožím Unie, do tohoto režimu propuštěno, a musí zohledňovat dobu potřebnou pro provedení zušlechťovacích operací a vyřízení režimu.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

10 Dne 23. listopadu 2017 dovezla Combinova s povolením vydaným Tullverket (celní správa, Švédsko) zboží v celním režimu aktivního zušlechťovacího styku upraveném v článku 256 celního kodexu. Uvedené zboží bylo zpětně vyvezeno dne 11. prosince 2017.

11 Třebaže Combinova měla předložit celní správě vyúčtování režimu nejpozději dne 22. února 2018, tj. do 30 dnů od uplynutí lhůty pro vyřízení režimu dne 23. ledna 2018, tato správa obdržela uvedené vyúčtování až 6. března 2018.

12 Celní správa, které měla za to, že překročením lhůty k předložení vyúčtování vznikl celní dluh na základě článku 79 celního kodexu, se rozhodla vyměřit společnosti Combinova clo ve výši 121 švédských korun (SEK) (přibližně 11,50 eura) a daň z přidané hodnoty ve výši 2 790 SEK (přibližně 265 eur).

13 V rozsudku ze dne 22. srpna 2018 měl Förvaltningsrätten i Göteborg (Správní soud v Göteborgu, Švédsko), kterému podala Combinova žalobu proti tomuto rozhodnutí, za to, že toto rozhodnutí bylo opodstatněné a Combinova neprokázala existenci důvodů umožňujících mít za to, že celní dluh zanikl.

14 Zástupce veřejného zájmu podal proti tomuto rozsudku odvolání ke Kammarrätten i Göteborg (Správní odvolací soud v Göteborgu, Švédsko), přičemž se ve prospěch Combinova domáhal, aby byl celní dluh této společnosti prohlášen za zaniklý.

15 Zástupce veřejného zájmu v tomto ohledu tvrdí, že podle čl. 79 odst. 2 písm. a) celního kodexu celní dluh vzniká okamžikem, kdy mělo být předloženo vyúčtování režimu, a sice 22. února 2018. Avšak k tomuto dni již podle něj zboží, o které se jedná v původním řízení, opustilo celní území Unie, jelikož dne 11. prosince 2017 bylo znovu vyvezeno. Má tedy za to, že zboží nebylo použito v okamžiku vzniku celního dluhu ani později. Uvádí, že jeho použití před vznikem tohoto dluhu nemá žádnou souvislost s tímto vznikem a odpovídá zušlechťování povolenému celní správou. Podle tohoto zástupce navíc neexistuje žádná skutečnost naznačující, že Combinova se snažila jednat podvodně.

16 Za těchto okolností není podle zástupce veřejného zájmu možné dojít k závěru, že zboží, o které se jedná v původním řízení, bylo použito způsobem, který brání tomu, aby celní dluh zanikl podle čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu.

17 Celní správa, která – přestože nepodala odvolání k předkládajícímu soudu – předložila vyjádření v řízení, netvrdí, že zboží bylo spotřebováno. Podle ní je spíše otázkou, zda zboží bylo „použito“ ve smyslu čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu. Pojem „použité zboží“, který není definován v unijních celních předpisech, může být přitom podle ní chápán ve dvojím smyslu, a sice buď tak, že zboží bylo použito podle jeho konečného určení nebo tak, že zboží bylo použito tím či oním způsobem, což znamená, že bylo zpracováno. Má za to, že režim aktivního zušlechťovacího styku v zásadě

předpokládá, že zboží bylo určitým způsobem transformováno. Combinova měla podle celní správy v projednávaném případě podle povolení k aktivnímu zušlechťovacímu styku opravit a kalibrovat různé nástroje, což jsou v souladu s čl. 5 odst. bodem 37 celního kodexu zušlechťovací procesy.

18 Celní správa dodává, že jak vyplývá z čl. 256 odst. 1 celního kodexu, lze v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku použít zboží, které není zbožím Unie. Uvádí, že s ohledem na toto ustanovení pojem „použité zboží“ tedy znamená, že zboží musí být určitým způsobem zpracováno.

19 V projednávaném případě přitom celní správa tvrdí, že vzhledem k tomu, že nebylo tvrzeno, že zboží, o které se jedná v původním řízení, nebylo zpracováno v režimu aktivního zušlechťovacího styku, nejsou splněny podmínky zániku celního dluhu stanovené v čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu.

20 Předkládající soud má pochybnosti o významu pojmu „použité zboží“ uvedeném v tomto ustanovení. Uvádí, že tento pojem se objevuje na několika místech v celním kodexu a článek 256 tohoto kodexu stanoví, že režim aktivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby bylo pro účely jedné nebo několika zušlechťovacích operací na celním území Unie použito zboží, které není zbožím Unie, aniž by toto zboží podléhalo kromě jiného dovoznímu clu.

21 Podle předkládajícího soudu je tedy třeba určit význam pojmu „použité zboží“ ve smyslu čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu a principiálně stanovit okamžik, kdy je toto ustanovení použitelné.

22 Za těchto podmínek se Kammarrätten i Göteborg (Správní odvolací soud v Göteborgu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Pokud celní dluh při dovozu nebo vývozu, který vznikl podle článku 79, musí v souladu s čl. 124 odst. 1 písm. k) tohoto kodexu zaniknout, je-li celním orgánům náležitě prokázáno, že zboží nebylo použito nebo spotřebováno a opustilo celní území Unie, znamená výraz ‚použito‘, že zboží bylo zpracováno či zušlechtěno v souladu s účelem, pro který bylo povolení podniku pro dané zboží uděleno, nebo se týká použití, které překračuje rámec tohoto zpracování či zušlechtění? Je důležité, zda k použití došlo před nebo po vzniku celního dluhu?“

K předběžné otázce

23 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že se použití zboží, které je uvedeno v tomto ustanovení, vztahuje jen na použití, které překračuje rámec zušlechťovacích operací povolených celními orgány v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku upraveného v článku 256 celního kodexu, nebo v tom smyslu, že zahrnuje rovněž použití odpovídající těmto povoleným zušlechťovacím operacím.

24 Článek 256 celního kodexu stanoví, že režim aktivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovacích operací na celním území Unie „bylo použito“ zboží, které není zbožím Unie, aniž by toto zboží podléhalo kromě jiného dovoznímu clu.

25 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že Combinova dovezla dne 23. listopadu 2017 zboží v režimu aktivního zušlechťovacího styku poté, co jí bylo vydáno povolení v tomto smyslu celní správou v souladu s čl. 211 celního kodexu, a že toto zboží bylo znovu vyvezeno dne 11. prosince 2017. Avšak vzhledem k tomu, že Combinova nepředložila vyúčtování režimu do 30 dnů následujících po uplynutí lhůty pro vyřízení režimu dne 23. ledna 2018, která je stanovena článkem 257 celního kodexu, na základě článku 79 téhož kodexu vznikl celní dluh.

26 Toto ustanovení stanoví, že u zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká celní dluh při dovozu nesplněním mimo jiné podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Unie, propuštěno do celního režimu.

27 Článek 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu přitom stanoví, že povinnost zaplatit celní dluh vzniklý podle článku 79 tohoto kodexu zaniká, pokud je prokázáno, že zboží nebylo použito nebo spotřebováno a dále že opustilo celní území Unie, avšak je upřesněno, že i v takovém případě „povinnost zaplatit celní dluh nezaniká u osoby nebo osob, které se pokusily o klamavé jednání“, jak stanoví čl. 124 odst. 6 uvedeného kodexu.

28 I když estonská a česká vláda, jakož i zástupce veřejného zájmu tvrdí, že použití zboží, které je uvedeno v čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu, se vztahuje jen na použití způsobem, který překračuje rámec zušlechťovacích operací povolených celními orgány v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku, Komise, která se opírá o obvyklý význam výrazu „použít“ v běžném jazyce, má naopak za to, že toto použití zahrnuje rovněž zpracování zboží v souladu s tímto povolením.

29 V tomto ohledu je třeba úvodem konstatovat, že celní kodex neobsahuje definici pojmu „použité zboží“ ve smyslu tohoto kodexu.

30 Kromě toho ze srovnávací analýzy různých jazykových verzí celního kodexu vyplývá, že v některých jazykových verzích, jako jsou například verze ve švédském, anglickém, finském a nizozemském jazyce, je stejný pojem použit v čl. 256 odst. 1 a v čl. 124 odst. 1 písm. k), zatímco v jiných jazykových verzích uvedeného kodexu, jako jsou například verze ve francouzském, německém a rumunském jazyce, je použit odlišný výraz v každém z těchto ustanovení. Verze ve francouzském jazyce tedy používá v čl. 124 odst. 1 písm. k) výraz „utilisées“ a v čl. 256 odst. 1 pojem „mettre en œuvre“. Rovněž ve verzi v německém jazyce je použit v prvním případě pojem „verwendet“ a ve druhém „unterzogen werden“. Ve verzi v rumunském jazyce je v prvně uvedeném ustanovení použit pojem „utilizate“ a ve druhém „folosirea“.

31 V tomto kontextu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že formulace použitá v jedné z jazykových verzí ustanovení unijního práva nemůže sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto ustanovení ani jí nemůže být v tomto ohledu přiznána přednostní povaha oproti jiným jazykovým verzím. Ustanovení unijního práva musí být totiž vykládána a používána jednotně na základě znění vypracovaných ve všech unijních jazycích. V případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, bod 48; ze dne 15. října 2015, Grupo Itevelesa a další, C-168/14, EU:C:2015:685, bod 42, jakož i ze dne 23. ledna 2020, Bundesagentur für Arbeit, C-29/19, EU:C:2020:36, bod 48).

32 Jak zdůrazňuje česká vláda ve svém písemném vyjádření, je v tomto ohledu cílem čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu vykládaném ve světle bodu 38 odůvodnění a ve spojení s čl. 124 odst. 6 celního kodexu, umožnit zánik celního dluhu vzniklého na základě článku 79 uvedeného kodexu, pokud nedošlo k pokusu o klamavé jednání, v případě, že přestože nebyly splněny určité podmínky nebo povinnosti vyplývající z téhož kodexu bylo prokázáno, že zboží nebylo použito způsobem odůvodňujícím uložení cla a opustilo celní území Unie (obdobně viz rozsudky ze dne 5. října 1983, Esercizio Magazzini Generali a Mellina Agosta, 186/82 a 187/82, EU:C:1983:262, bod 14, jakož i ze dne 2. dubna 2009, Elshani, C-459/07, EU:C:2009:224, bod 29)

33 Pojem „použité zboží“ ve smyslu čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu musí být tedy chápán jako pojem, který se vztahuje nikoli na jakékoli použití, nýbrž jen na použití, které samo o sobě vede ke vzniku celního dluhu.

34 V rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku zboží, které bylo jen předmětem povolených zušlechťovacích operací a později znovu vyvezeno mimo území Unie a které nebylo uvedeno na trh nebo jiným srovnatelným způsobem použito, přitom nepodléhá dovoznímu clu.

35 Z toho vyplývá, že pokud jde o zboží, které bylo propuštěno do tohoto režimu, použití zboží ve smyslu čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu musí být nutně chápáno jako použití, které se vztahuje jen na použití překračující rámec zušlechťovacích operací povolených celními orgány.

36 Pokud by použití zboží ve smyslu tohoto ustanovení zahrnovalo rovněž použití odpovídající těmto zušlechťovacím operacím, byl by zánik – podle čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu – celního dluhu vzniklého na základě článku 79 tohoto kodexu vyloučen v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku, což by bylo v rozporu s cílem prvního z těchto ustanovení.

37 Článek 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu je přitom s ohledem zejména na odkaz na článek 79 tohoto kodexu, který činí, ustanovením použitelným na všechny celní režimy upravené v uvedeném kodexu.

38 Soudní dvůr měl zajisté ve vztahu k režimu aktivního zušlechťovacího styku upravenému v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), který byl nahrazen celním kodexem, za to, že vzhledem k tomu, že tento režim s sebou nese zjevná rizika pro správné použití unijních celních předpisů a související výběr cla, jsou osoby, na které se tento režim vztahuje, povinny striktně dodržovat povinnosti, jež z tohoto režimu vyplývají, a stejně tak je třeba striktního výkladu důsledků vůči těmto osobám v případě, že své povinnosti nedodrží. Soudní dvůr z toho vyvodil, že porušení povinnosti předložit vyúčtování režimu ve stanovené lhůtě vede ke vzniku celního dluhu za veškeré dovozové zboží, k němuž má být předloženo vyúčtování, včetně zboží, které bylo zpětně vyvezeno z území Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2012, Döhler Neuenkirchen, C-262/10, EU:C:2012:559, body 41 a 48).

39 Avšak pokud jde o věc v původním řízení, je třeba konstatovat, že Soudní dvůr je dotázán nikoli na vznik celního dluhu v případě opožděného předložení vyúčtování režimu v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku vzhledem k tomu, že skutečnost, že takový dluh vznikl na základě článku 79 celního kodexu, je v projednávaném případě nesporná, nýbrž je dotázán na možnost zániku tohoto dluhu na základě čl. 124 odst. 1 písm. k) tohoto kodexu.

40 Ze znění tohoto čl. 124 odst. 1 písm. k) přitom vyplývá, že celní dluh vzniklý na základě článku 79 kodexu zaniká, s výhradou pokusu o klamavé jednání, pokud jsou splněny podmínky stanovené v prvním z těchto ustanovení.

41 V daném případě by měl celní dluh vzniklý na základě článku 79 celního kodexu zaniknout z důvodu opožděného předložení vyúčtování režimu, pokud se mimo jiné ukáže – jak vyplývá z bodu 35 tohoto rozsudku – že zboží, o které se jedná ve věci v původním řízení, nebylo použito způsobem překračujícím rámec zušlechťovacích operací povolených celními orgány, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

42 Předkládající soud si kromě toho klade otázku, zda okolnost, že k použití zboží, o které se jedná ve věci v původním řízení, došlo před nebo po vzniku celního dluhu, má nějaký význam pro výklad pojmu „použité zboží“ ve smyslu čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu.

43 Posledně uvedené ustanovení v tomto ohledu nijak nenaznačuje, že okamžik, kdy došlo k použití zboží, na které se vztahuje toto ustanovení, má nějaký význam pro určení, zda dotčené zboží bylo použito ve smyslu uvedeného ustanovení.

44 Je však třeba konstatovat, že podle čl. 79 odst. 2 písm. a) celního kodexu platí, že pokud celní dluh vznikne z důvodu opožděného předložení vyúčtování režimu a zboží již bylo vyvezeno, nelze mít o tomto zboží za to, že nebylo použito ve smyslu čl. 124 odst. 1 písm. k) uvedeného kodexu na celním území Unie po vzniku tohoto dluhu.

45 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 124 odst. 1 písm. k) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že použití zboží ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje jen na použití, které překračuje rámec zušlechťovacích operací povolených celními orgány v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku upraveného v článku 256 tohoto kodexu, a nikoli na použití odpovídající těmto povoleným zušlechťovacím operacím.

K nákladům řízení

46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 124 odst. 1 písm. k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, musí být vykládán v tom smyslu, že použití zboží ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje jen na použití, které překračuje rámec zušlechťovacích operací povolených celními orgány v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku upraveného v článku 256 tohoto kodexu, a nikoli na použití odpovídající těmto povoleným zušlechťovacím operacím.

Podpisy